

PÖÖNINGU EKSPRESS

Loovkirjutamise ringi lapsed 2016.-2017. aastal olid:

Esimene rühm

Laura-Loviisa Rüütel, Helena Adriana Rüütel, Tuul Paliale, Saara Skolimowski, Roos Marii Tamm, Alma Lii Farkas, Saara Mette Kõva, Hanka Maiste, Laura Barcelona Grace, Emma Tammo, Marta Kitter, Elisabet Palmiste, Marta Loo

Teine rühm

Reelika Urm, Liisa Reinup, Villem Saar, Helerin Vaik, Angelika Šumik, Anri Ilves, Eliisabet Luure, Marta Selma Grünvald, Eva Kreem, Elis Näppo, Grete Helena Simmo, Victoria Isabel Koovit

Saime kokku igal esmaspäeval Lastekirjanduse keskuse pööningul. Lapsi juhendas Kätlin Vainola.

Karbisilgud*Eliisabet Luure*

Hirmus õudsetel,
 karbisilkudel,
 ilusamatel,
 silmapilkudel,
 nende süngedel,
 sünnipäevakinkidel,
 hirmus lõbusatel,
 pargipinkidel,
 igavatel,
 seltsilistel,
 vetevanadel,
 ja näkilistel,
 kukub taskust kuninglikel,
 seltsiks silgukarpidel,
 hirmus väike kellapendel,
 kauneil silmapilkudel.

Miks ämblikmees vaatab „Kättemaksukontorit“*Helerin Vaik*

Elas kord üks ämblikmees.
 Tema elas maja sees.
 Ta parim sõber oli vihikus ruut,
 ruudu nimi oli Piip, tal vend Tuut.

Ükskord tuli ämblikmees, seljal telekas.
 „See on popp meelelahutus!“ ta seletas.
 Piip ja Tuut istusid teleka taha,
 ka ämblikmees prantsatas sinna maha.

Korraga pistis pea aknast sisse hani.
 „Vaadake Kätekat! See on maailma parim sari!“

Kana mees*Marta Loo*

Elas kord üks tibi,
 ta nimi oli Gigi.
 Siis Gigi jäi ju vanaks
 ja muutus hoopis kanaks.

Kanana ta leidis mehe.
 Jah, päris ehtsa mehe.
 See mees oli hirmutis,
 jah täitsa hernehirmutis.

Luuletus sõprusest*Saara Skolimowski*

Ära üldse sõdi,
 tee parem kõdi.
 Ole täiega hea,
 seda alati meeles pea.

Leia üks suur sõprus
 ja otsi kaardilt Küpros.
 Siis kingi veel üks roos
 ja osta vaarikamoos.

Mina olen kroon*Alma Lii Farkas*

Mina olen kroon,
 mul on kollane toon
 ja mul on naljasoon.
 Ma istun kunni peas
 ja seal salmiviise sean.
 Mulle meeldib istuda
 ja mulle meeldib kituda.
 Mulle ei meeldi värv must,
 sest see tuleb ei tea kust.
 Kui ma lähen õue,
 poeb jänes mulle põue.

Meri*Tuul Paliale*

Meri on kuri, meri on hea,
 meri peab olema, meri on seal.
 Kui meri on kuri, siis rebeneb puri
 kui meri on kuri ja seisad sa seal,
 siis kuulda võid karjeid
 ning näha valgete purjede rebitud palgeid,
 ning sa tead, et purjekas suremas seal!
 Siis sa hirmunult seisad ja vaatad, mis juhtub,
 siis tõuseb üks laine, mis vetikaist vohab
 ning kalu ta tapab, see kohutav laine,
 mille torm on loonud,
 et tappa mehi ja tappa naisi
 ning lapsi ja kalu, ning valgetel
 harjadel hingi ta taevasse viib!

Luuletus*Eva Kreem*

Mu hing on õrn kui seebimull.
 Ja vahel olen täitsa hull.

Mu sõber mind geniuseks võib pidada,
 kuid midagi kindlat ei saa ma lubada.

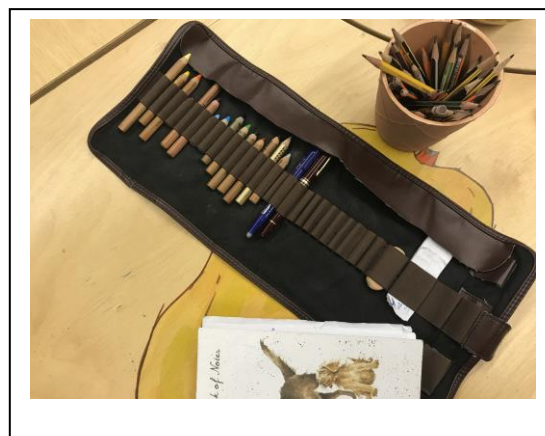
Kuid kes ma olen, kelleks saan,
 ei tea ma, kuid üht kindlat öelda saab.

Ma olen mina ise, ei keegi muu.
 Ja seda hüüab naerdes mu naerusuu.

Vesi*Victoria Isabel Koovit*

Ma olen vesi.
 Ma voolan vabaduse poole, merre.
 Ja sealt taas ära lähen
 maa alla ja jõgedesse,
 ka inimeste kodudesse.

Ma olen lõhnata ja maitseta.
 Ometi olen elu allikas ja lõpp.
 Ma kannan laevu ja uputan neid,
 päästan allikana väsinud teelisi.
 Ma sajan alla ja pesen meie maa
 verest ja tolmust ja sõjast puhtaks.
 Olen lõputa ja igavene,
 tulen alati tagasi
 ja päästan maa inimese käest.
 Ma olen alati siin ja ei kao.
 Olen vaba, et tulla ja minna
 ja mitte kunagi kaduda.

Kuidas ma kassiks muutusin*Helena Adriana Rüütel*

Appi! Kus ma olen!? Kes ma olen!? Oota! Mul on neli käppa, pikk saba, hea kuulmisega kõrvad, hea nägemisega silmad?! Ma olen kass?! Ja tüdruk! Miks ma selle üle imestan? Ma olin ju varem ka tüdruk. Ma olen mingisuguses majas, kus on verejanulised koerad ja paar kassi. Ma ehmun! Maja tundub suur. Uudistan natuke ringi ja leian endale magamiskoha. Näen aeda, kus on bassein! Omanikud tunduvad ka toredad.

...

Arvake ära, mis paari päeva pärast selgus?! Nad tahtsid kassidest lahti saada! Jäin magama ja oli öö. Olin ehmunud ja kurb. Mind nii vaevas see mõte, et ma ei saanud isegi magada. Ärkasin hommikul kusagil tänaval. Sain aru, et mind on hüljatud! Käisin ringi ja nägin üht maja, kus ilmselt elasid tüdruk ja poiss koos oma ema ja isaga. Nägin, et neil oli kass ja koer, kellega mängiti ...

Koer Paula*Marta Selma Grünvald*

Koer kõndis tänaval. Ta kükitas natuke ja jättis maha junni. Aga junn ei jäänud vedelema, omanik oli tubli ja korjas selle üles. Koera nimi oli Paula.

Kui Paula koos omanikuga koju jõudis, hakkas ta kohe oma vana punast palli närima, nii et see meenutas natuke vähem punast palli.

Siis jõudis koju Emme. Paula hüppas ja kargas, vehkis sabaga ja klähvis. Ta oli nii rõõmus, et süda tahtis seest välja karata ja ta tahtis seda kõigile näidata.

Emme valas Paulale kröbinad kaussi. Paula sõi need ära, aga ta tahtis veel süüa. Ta läks laua äärde ja lunis kõigepealt Issilt toitu. Aga Issi ei andnud talle midagi. Paula nurus süüa ka kõigilt teistelt, aga keegi ei andnud talle midagi.

Õhtul läks Paula Emme ja Issi kaissu magama. Ta laiutas mõnda aega nende voodis, kuid siis hakkas tal palav ja ta läks elutuppa, et diivanile hüpata. Kuid siis tuli Paulale mõte vaadata, kas kusagil on midagi söödavat. Ta otsis terve korteri läbi, aga ei leidnud mitte midagi. Lõpuks hüppas ta tagasi diivanile ja jäi surmväsinult magama.

Hommikul hakkasid kõik teised ringi sahmerdama, siis kui Paula tahtis veel magada. Issi viis ta õue jalutama. Paula kõmpis uniselt Issi kannul, aga ajapikku muutus ta ärksamaks ja uudistas kõike juba rõõmsamalt. Kui nad koju jõudsid, hüppas Paula väsinult diivanile ja alustas uinakut.

Jubejutt libakanast*Anri Ilves*

Oli kord üks suur-suur talu, kus elas kakskümmend kana, kakskümmend lehma, kümme lammast, kaks koera ja kaksteist kitse.

Ühel päeval kui talumees läks lehmadel piima võtma, oli üks lehm surnud. Lehmast olid alles ainult kondid. Peremees ei teadnud, kes seda tegi, aga arvas, et see oli hunt. Ka järgmisel päeval oli üks lehm tapetud. Kaheksateistkümne päeva pärast olid kõik lehmad surnud. Seejärel surid kõik kümme lammast, kaksteist kitse ja siis nood kaks koera. Ainult kanad olid alles. Peremees otsustas öösel valvet pidada.

Öösel võttis ta oma revolvri ja läks välja. Kuni kella kolmeni ei toimunud midagi, siis aga kostis kanalast kära. Peremees läks sinna. Tema ees lebas pooleldi söödud kana. Põrandal oli väga suur vereloik. Ühest kanast poleks nii suurt vereloiku tulnud ...

Kui peremees täpsemalt vaatas, nägi ta, et teised kanad olid ka surnud. Ainult üks võbeles veel. Sellel kanal olid suled verised ja nokk samuti. Kui silmi pingutada, võis näha kana punaseid silmi. Enne kui peremees arugi sai, oli ta ise vereplekke täis. Kana oli teda rünnanud.

Mees voolas verest tühjaks ning kana sõi mehe ära. Räägitakse, et kana olevat tapnud kogu külarahva. Lõpuks lasti kana siiski maha. Kanast sai legend ning talle pandi nimeks LIBAKANA.

Jutt kulbist*Marta Kitter*

Oli kord üks nõi ja tal oli palju kulpe. Aga tal oli üks lemmikkulp ka. See oli helepruun ja roosade lilledega. Kulbiga oli mõnus võlujooke teha. Kulbil oli saladus. Ta oli võlutud kulbiks. Tegelikult oli ta kass.

Nõid keetis endale kogu aeg jooke. Ühel päeval said tal seasabad otsa ja ta läks hoovi nende järele. Samal ajal tuli nõia ema ja võttis kulbi ära.

Kui nõid tuppa tuli, nägi ta, et kulp on kadunud. Ta tundis oma ema lõhna ja läks talle külla.

Uksel seisis isa ja karjus: „Ma lõhkusin ema kulbi ära!”

Nõid läks sisse ja vaatas katkist kulpi.

„See on minu oma!” karjus ta ja hakkas nutma.

Aktuaalne Kaamera loomakeeles*Elisabet Palmiste*

Oli hommik ja kell oli kuus. Väike poni vantsis tänaval, ta läks baari tänaseid uudiseid vaatama. Väiksel ponil polnud kodus telekat.

Samal ajal kui väike poni baari vantsis, käis televisioonikontoris suur sagin. Režissöör liikus närviliselt edasi-tagasi. Kuna ta oli elevant, siis matsus kogu kontor. Krokodill, kes pidi uudiseid lugema, hilines.

Väike poni oli jõudnud baari, mille nimi oli „VÄIKE, aga MAITSEV“. Ta astus sisse.

„Hei, Brita!“ hüüdis rotist baarmen.

Brita oli poni nimi. Brita teretas viisakalt.

„Tead,“ ütles rott. „Uudised hilinevad pool tundi. Just saadeti kõikidele Animalville'i elanikele teated.“

Väike poni Brita istus ja tellis sama menüü mis iga kord. Laimitee ja kiluleib oli see menüü. Siis sai pool tundi täis ja uudiseid hakkas lugema režissöör elevant.

„Oi!“ lausus rott. „Härra režissöör isiklikult loeb uudiseid.“

Kuna elevant ei osanud uudiseid lugeda, rääkis ta hoopis, mida ta hommikul tegi. Kogu baar vappus naeru käes, sest elevant oli majast pidžaamaga väljunud.

Brital sai baarist kõrini. Ta läks hoopis koju, kus ta vaikselt uinus. Ta oli ju baari läinud varahommikul. HEAD UND, BRITA!

Tsunami ja kalamees*Laura-Loviisa Rüütel*

Kui kalamees paadiga merele läks, tuli kala. Kala nägi välja vaikne ja rahulik. Kalamees liikus kaugemale. Järsku muutus meri ohtlikuks. Merest hakkas tulema tsunami. Samal ajal olid seal ka haid. Kõik luiged, kajakad ja pardid lendasid ära. Kõik korallid ja vetikad olid verised.

Kalamees hakkas muretsema, et tsunami tuleb ja LÄHEB PIMEDAKS. Ta püüdis kiiremini liikuda, aga ta ei saanud, sest tsunami kogus veel suurema hulga vett. Nüüd oli kalamees väga murelik. Ta nägi poid ja ujus sinna. Kui tsunami oli juba väga lähedal, jõudis kalamees napilt poile ronida.

Tsunami tuli koos haidega. Haid hakkasid just seda poid sööma. Nüüd hakkas kalamees nutma.

Kalamees jäi õnneks ellu, aga ta jalg oli verine.

Üks poiss nägi seda pealt, kuigi tsunami oli nüüd maha rahunenud. Poiss küsis abi. Ja abi tuli.

KAKS AASTAT HILJEM

Kalamees oli nüüd valmis uut kala püüdma.

Pesumasina imed*Roos Marii Tamm*

Mängisime peitust. Frank pidi lugema kahekümneni. Ta luges: „Üksteist, kaksteist, kolmteist ...“
Mul oli aega vähe ja viimasel hetkel peitsin end pesumasinasse. Äkitselt tundsin rappumist.

Minestasin ...

Kui ma silmad avasin, nägin taevast. Selget sinist taevast. Tõusin püsti. Seisin keset kõrbe.

Kartsin, et ei ela siin päevagi üle. Minestasin taas ...

Ärkasin. Nägin maja. Hakkasin sinna minema. Lootsin, et leian sealt kellegi. Kui ukse ette jõudsin, hakkasin koputama. Aga uks varises mu ees kokku. Läksin sisse ja nägin seal muumiat. Jooksin ehmatuses otse vanasse pesumasinasse. Tundsin samasugust rappumist nagu enne kodus.

Sekundi pärast lebasin ma kodus vaibal. Frank jooksis minu juurde ja karjus: „Ko, Ko!“

Ta küsis, kus ma olin olnud.

„Lebasin kogu aeg siin. Sa lihtsalt ei näinud mind,“ vastasin ma.

Ma valetasin, sest olin lihtsalt liiga väsinud, et rääkida. Sama päeva õhtul ütlesin talle: „Ära mitte kunagi pesumasinasse mine!“

Frank hakkas midagi küsima.

Kuid ma katkestasin teda: „Ära parem küsi!“

Pesumasin*Reelika Urm*

Elas kord üks ja ainuke pesumasin. See olin mina. Ma unistasin sellest, et keegi peseks minu sees asju, kuna mitte keegi ei olnud seda teinud. Õigemini olin ma alles poes.

Paar tundi hiljem tuli poodi üks perekond. Perekonnal oli vaja pesumasinat. Nad vaatasid alguses musta värvi masinaid, siis valgeid ja siis nad ... nad jõudsid minuni!

Pereisa ütles: „Me võtame selle!“

Olimegi kodus.

„Appi, ma olen ikka nii ilus!“ ütlesin mina.

Pereema ütles: „Paneme selle masina nüüd tööle!“

„Oh saa! See töötab nii ilusti!“ ütles ta natuke hiljem.

„Iuuuuuu!“ tegin mina. „Mulle pandi trussikud sisse. Ah, suva, söön ära! Päris hea. Andke veel!“

Pesuaeg sai läbi. Pereema tuli vaatama.

„Aaaaaaaah!“ karjatas ta.

Terve pere tuli uurima, mis juhtus. Juhtunud oli muidugi see, et kõik aluspüksid oli kadunud. Ja siis ... ja siis ... ja siis visati mind tänavale.

„Ah, suva! Lähen taaskasutusse!“ mõtlesin ise.

Blender*Hanka Maiste*

Elas kord üks kodumasin. Blender. Tal olid suured unistused. Üks nendest oli selline, et pilved oleks suhkruvatist ja et igal pool lendaksid üksisarvikud. Jah, ta oli veidike segane peast.

Vabal ajal oli Blenderil vaja palju harjutada. Blender tahtis nimelt saada Justin Bieberi taustalauljaks. Lisaks sellele tahtis ta ka ise muusikat teha. Kuid ta muretses, et see ei tule tal välja.

Ühel päeval kuulis ta akna taga olevatelt tuvidelt, et Justin Bieberil tuleb kontsert ja sissepääs on tasuta. Blender tahtis kohe kontserdile minna.

Kui kõik olid kodust läinud, hüppas Blender aknast välja otse bussi peale, mis ta täpselt kontserdile viis. Kui ta oli kohal ja kontsert oli peale hakanud, ütles Justin Bieber, et ta viskab kellelegi täringu. Kes selle saab, pääseb temaga koos lavale laulma.

Ta viskas ja arvake ära, kes täringu sai? Blender! Blender ronis kohe lavale ning sai aru, et ta eluunistus on täitunud.

Imelik arst*Villem Saar*

Hommikul kui arst ärkas, võttis ta kohe kõik oma ravimid sisse vales järjekorras ja täpselt nii, nagu talle endale kõige parem tundus. Tabletid, mis tuli veega alla neelata, näris ta katki ja neelas alla.

Närimistabletid aga lahustas vees ja jõi vedeliku ära. Ja muidugi kugistas ta alla terve paki glükoositablette.

Siis pani ta selga oma räpase arstikitli ja hakkas tööle minema. Õnneks oli tee peal ummik ja arst magas esimese patsiendi täiesti maha.

Teisel patsiendil oli vaja vererõhku mõõta. Arst aga pumpas vererõhumõõtjat liiga kiiresti ja tugevasti, nii et see läks katki.

Järgmine patsient küsis abi lakkamatu köha vastu. Arst soovitas tal puhata. Ehk läheb üle. Kui patsient sellega nõus ei olnud, kirjutas arst talle välja silmatilgad.

Siis läks arst lõunale. Nagu tavaliselt, suundus ta McDonald's-sse. Pärast seda ostis ta Rimist kolm jäätist ja sõi need kõik ise ära.

Pärastlõunal oli tal ainult üks patsient, kes soovis, et talle tehtaks röntgen. Arstil lendasid selle tulemused aknast välja ja ta saatis patsiendi neid tooma.

Koduteel minestas bussis üks mees ja paluti arstiabi. Arst loomulikult ei aidanud. Ta pööras isegi pea ära.

Õhtul kodus jäi arst tugitoolis teleka ees magama alles kell kolm öösel, et järgmisel päeval sisse magada ja hommikusööki mitte süüa.

Lumeeit

Liisa Reinup

Oli kord üks kaunis ning virk tüdruk. Tal oli õeks laisk tüdruk ja emaks poemüüja, kes ei olnud enamasti kodus. Isa oli Soomes tööl.

Ühel päeval läks tüdruk vanaema juurde appi. Kui vanaema oli kööki läinud, võttis tüdruk oma tahvelarvuti ja läks õue jalutama. Ta komistas ning kukkus kaevu. Kui ta oli kukkumisest toibunud, leidis ta ennast roheliselt aasalt. Ta hakkas oma tahvelarvutit otsima.

Tüdruk jõudis telefonide juurde, kes palusid end laadima panna. Tüdruk tegigi nii. Varsti jõudis ta tahvelarvutite juurde. Nemad palusid end vabastada viirustest. Tüdruk sai hästi hakkama, sest ta oli suur IT-fänn.

Kui ta edasi läks, kohtas ta eite, kes lubas tüdrukut lahkesti enda juurde jääda, kui ta aitab tal arvutit kasutada. Tüdruk jäi nõusse. Kui paar päeva oli möödunud, hakkas ta kodu järele igatsema. Eit saatis ta kodu poole ning andis tüdrukule tänutäheks tuluuue *laptopi*.

Kui laisk tüdruk sellest teada sai, ruttas ta kaevu juurde ja hüppas sinna sisse. Ta jooksis telefonide juurde, kuid keeldus neid laadimast. Ta lippas tahvelarvutitest mööda ega aidanud neid.

Kui ta jõudis eide juurde, proovis ta eite aidata, aga jäi hätta. Laisk tüdruk ise aga arvas, et tegi tublit tööd ning oli valmis saama *laptopi* omanikuks. Aga eit andis talle hoopis vana nuputelefoni! Laisk tüdruk sattus raevu ja jooksis minema.

Vampiiripoiss, kes oli omapärane*Saara Mette Kõva*

Kunagi, noh nii eelmise reede paiku sündis Dracula-nimelises haiglas väike Tominaaco. Tominaaco oli esmalt vaadates täiesti tavaline vampiiripoiss. Piimakihvad olid nagu vampiiril ikka ja kahvatu nahk ... aga oli kaks asja, mida mitte keegi ei suutnud pähe võtta.

Tominaacole maitses KÜÜSLAUK ja vere asmel jõi ta ÕUNAMAHLA.

Alguses arvasid osad, et ta on inimlaps. Teised arvasid, et ta on erivõimetega laps, kes suudab taluda selliseid imeasju.

Lõpuks otsustas kohus, et poiss tuleb vangi panna. Tominaaco pandigi vangi, kuid tal olid pääsemiseks omad nipid. Ta oli ostnud Eestist Peipsi järve äärest hulganisti küüslauku ja isetehtud õunamahla. Kõigepealt tappis ta küüslauguga vangivalvuri ja seejärel õunamahlaga uksevalvuri.

Tominaaco oligi vabaduses. Oi, kui lihtne! Järgmiseks varastas ta hobusesuuruse roti ja sõitis tollega Pravi-Vimpiiri. Aga see on juba üks teine lugu.

Punamütsikese õudusjutt*Emma Tammo*

„Punamütsike! Kas sul on ikka pannkoogid kaasas?“ hüüdis ema.

„Ja-jaa, emme!“ hüüdis Punamütsike.

„Punamütsike, ära siis paksust metsast mine!“ hüüdis ema veel.

„Jah, emmeke!“ vastas Punamütsike ja asus teele.

Punamütsike kõndis ja läks juba pimedaks. Punamütsike jooksis ikkagi paksust metsast läbi, sest ta oleks muidu ära eksinud. Ta nägi salliga meest.

Järsku ärkas ta mustas toas. Keegi krigistas ukse taga. Punamütsike ronis kappi. Siis avati uks.

„Punamütsike! Punamütsike! Ma tean, et sa oled seal. Punamütsike, mu arm. Tule välja, armsake!“ ütles keegi.

Punamütsike läks välja ja nägi ukse peal seismas vanaema. Vanaemal oli käes õunapirukas. Tuli hunt ja sõi vanaema ära. Ta lõi piruka kaheks ja ulatas Punamütsikesele. Sel hetkel sõi ta Punamütsikese ära. Ja neid ei päästetudki.

Kes on kõige parem loom?*Angelika Šumik*

Ühe väikese tüdruku nimi oli Roosi. Roosi peres olid ema Kati, isa Heino, õde Mari ja ühe-aastane vend. Roosile tuli pähe mõte küsitleda kõiki pereliikmeid, et teada saada, millised on nende lemmikloomad ja miks. Roosil endal olid kodus ka kass nimega Notsu ja kaks koera Tutti ja Frutti. Peale selle olid tal kolm kala nimedega Liisu, Miisu ja Kiisu.

Esimesena küsis ta Marilt. Mari vastas talle, et tema lemmikloom on nende kass Notsu, sest kui Notsu magab, on ta päris nunnu ja teda on hea padjana kasutada.

Teisena küsis ta oma ühe-aastaselt vennalt. Vend vastas talle: „Au-au!“. Koer tuli kohe tema juurde ja poiss tegi talle pai. Roosi sai aru, et vennale meeldivad koerad, sest nad on pehmed.

Kolmandana küsis ta emalt ja isalt. Nii emale kui isale meeldisid kalad, kuna nende eest ei pidanud suurt hoolt kandma ja nad olid ägedad.

Roosi aga tahtis ikka teada, milline loom on kõige parem. Kõige paremat looma aga ei olnud, sest kõigile meeldisid erinevad loomad.

Iseenesest oli Roosi õnnelik, et kõik armastavad erinevaid loomi ning Roosilegi meeldisid kõik loomad ühepalju. Roosi tahtis veel teada saada, kuidas loomad ise ennast tunnevad.

Ühel päeval proovis ta käituda nii nagu loomad käituvad. Ta kõndis terve päeva neljakäpukil ja mängis koos koertega õues. Roosi vanem õde arvas, et Roosi on täitsa hulluks läinud.

Kui õhtu kätte jõudis, pidi Roosi minema tuppa. Tema arvates elasid koerad päris hästi ja ta tahtis nüüd ise ka koer olla.

Mõista-mõista, kes ma olen*Grete Helena Simmo*

Sõpru tülli ajan ma,
riike mitmeid oman ka.
Igal kohal omad värvid,
maju müün maksimum neli.

Kui päev on pikk ja vihmane,
siis tolmu alt sa otsid mind.
Sa tegeled siis minuga,
pikki tunde, päevi-öid.

Sa otsid mind üles siis,
kui tahad rikas olla.
Kui vaeseks jääd, siis vihastad
ja tunned end nii nõmedalt.

Ma olen alles alati
ja ootan, et sa otsiks mind.
Sest ma tean, et alati,
sa hakkad igatsema mind,
vana sõpra Monopoli.

Joosep ja tuvi

Elis Näppo

Joosep on mops ja ta on väga sõbralik. Joosepi parimad sõbrad on ta mänguasjad Panda ja Notsu.

Ühel päeval, see oli vist neljapäev, oli Joosep üksinda kodus. Ta oli rahulikult oma pesas ja magas. Järsku jooksid teisest toast Joosepi juurde Panda ja Notsu.

Panda ajas Joosepi üles ja Notsu piuksus: „Kuule, kuule! Me nägime tuvi!“

„Jah, Joosep, nägime!“ jätkas Panda.

Joosep hakkas urisema: „See varganägu!“

Joosep ajas end püsti ja ringutas.

„Aitäh, et ütlesite. Kus ta praegu on?“

„Me arvame, et ta on katusel,“ ütles Notsu.

„Kuidas me sinna saame?“ küsis Panda.

Joosep jäi mõttesse.

Ta esimene mõte oli minna liftiga, aga keegi neist ei ulatuks nuppudeni. Teine – ja ainuke – võimalus oli mööda treppe katusele ronida. Kuna kortermaja oli viiekorruseline, oleks trepist ülesminek päris väsitav. Õnneks oli Panda nõus Notsut ja Joosepit selga võtma.

Nad suundusid ukse poole ning Joosepi küünte abiga said nad uksest välja. Nad hakkasid treppidest üles liikuma.

Notsu väsis juba kolmandal korrusel päris ära, aga sundis ennast edasi liikuma. Neljandal korrusel leidis Panda endale meeneks ühe tähekujulise kivi, mis talle väga meeldis.

Katusele jõudes nägi Joosep, et tuvi oli teda juba oodanud. Pärast poolt minutit üksteise otsa kurjalt vahtimist otsustas Joosep rääkida.

„Miks sa mu sööki varastad? Ma ei saanud teisipäeval EGA kolmapäeval süüa. Mis värk on?“ küsis Joosep.

Tuvi vaatas kurvalt maha ja ütles: „Noh, mul on ka pere ja neil on ka vaja süüa. Kuna ma pean üksinda lapsi hoidma, pole meil aega süüa otsimas käia ja võtsime pisut sinu juurest.“

Tuvi lehvitas õrnalt tiibu.

„Miks sa kohe ei öelnud? Ma arvasin, et varastad lihtsalt lõbu pärast.“ ütles Joosep kergelt urisedes.

Joosep jalutas tuvi juurde ja pani käpa tema õlale. Nad said kõik sõpradeks ja jagasid oma toitu. Yay!

Intervjuu: Piret Raud

Küsis *Elisabet Palmiste*

Kas teile meeldib rohkem kirjutada või joonistada? Kumb tegevus teil enda arvates rohkem välja tuleb?

Meeldib nii kirjutada kui ka joonistada. Kui ma parajasti kirjutan, siis tundub mulle, et ma olen joonistamises parem ning vastupidi, joonistades arvan ma, et olen kirjutamises tugevam.

Kas kirjutate juttu ka väiksena? Mida te kirjutate?

Kirjutasin küll. Kui olin teises klassis, siis kirjutasin näiteks loo toiduainetest, kes köögikapis omavahel vaidlevad, et kes on neist kõige tähtsam. See jutt avaldati omal ajal ka Tähekeses ajakirjas.

Milline tegelane teie raamatutest meenutab teile ennast?

Mind on väga paljudes minu tegelastes. Aga kõige rohkem kolmes erinevas emas: Tobiasi emas raamatust „Tobias ja teine b“, Taavi emas raamatust „Mina, emme ja meie igasugused sõbrad“ ning Sandri emas raamatust „Lugu Sandrist, Murist, tillukesest emmest ja nähtamatust Akslist“.

Mis on teie lemmikraamat enda raamatute seast?

Alati see raamat, mille kallal ma parajasti töotan ja mis pole veel ilmunud.

Kas teile meeldib rohkem kõvade kaantega raamat või pehmete kaantega raamat?

Mõlemad meeldivad. Kaanematerjalist tähtsam on see, et raamat oleks stiilselt kujundatud.

Kas olete vahepeal oma kirjutamisse või joonistamisse nii süvenenud, et unustate kõik muu?

Ikka juhtub. See juhtub tihti ka niisama millelegi mõeldes.

Kus teile kõige rohkem meeldib kirjutada?

Mulle meeldib kirjutada hommikul kodus, kui mu lapsed on koolis. Siis olen puhanud ning toas on vaikus ja rahu. Keedan endale suure kruusitäie kohvi ja võtan sinna kõrvale söömiseks mingi maitsva küpsise või saiakese. Kirjaniku töö on selles mõttes tore, et ta saab seda kodus teha. Tal ei ole vaja kuhugi töökohta minna. Ta võib isegi voodis teki all ja öösärgis raamatut kirjutada.

Mida ütleksite neile, kes tahavad hakata raamatuid illustreerima või kirjutama?

Julgustaksin neid. Samas ka hoiataksin, et see töö ei ole sugugi alati nii lihtne, kui eemalt paistab. Mida targemaks ise saad, seda rohkem vigu märkad ning see võib kohati ka närvi ajada.

Foto: Ingrid Maasik

Lastelaager VASS

Intervjuu Anneli Kengsepaga

Küsisid Helerin Vaik ja Villem Saar

Eesti Lastekirjanduse Keskus korraldab koos Lastekaitse Liiduga 21.–26. augustil 2017 Pivarootsis 9–13-aastastele lastele loovuslaagri nimega VASS ehk Väikeste Autorite Salaselts.

Mida tehakse VASSi laagris?

Laagris tegeletakse loominguliste tegevustega ja katsetatakse erinevaid asju. Näiteks näideldakse, tegeletakse muusikaga ja lugude välja mõtlemisega.

Mis teeb selle laagri eriliseks?

Loomingulisus. Lapsed saavad ise igasuguseid asju välja mõelda, nende pea töötab ja mõte töötab. Sa saad olla sina ise ja enda ideid ning ennast väljendada.

Mis on uut VASSi laagris sel aastal?

Ei tahaks kõike ette öelda, teate küll, üllatused! Nii palju võib öelda, et meiega tulevad matkama kaks kirjanikku.

Kas on midagi eelmisest aastast, mis teile eriti ei meeldinud?

Ei olnudki väga midagi sellist, mis ei meeldinud. Kuna oli esimene kord seda laagrit korraldada, ei osanud ajaga alati arvestada. Korraldajad kartsid esialgu, kas lapsed ikka tulevad nende ideedega kaasa. Kuid kõik sujus väga hästi ja positiivselt. Seda kinnitas ka see, et sel aastal läksid laagrikohad nagu soojad saiad.

Miks on just Pivarootsi laagri asupaik?

Meile tegi Lastekaitse Liit ettepaneku, kas me sooviksime oma lastelaagrit nende laagrikohas Pivarootsis korraldada. Ja nii see läks!

Test: Millisesse Harry Potteri majja satuksid sina?

Kui sul seisaks ees TVT (Tavaline Võluri Tase), siis kas sa:

- a) harjutaksid loitse praktiliselt?
- b) harjutaksid loitse teoreetiliselt?
- c) ei teeks midagi?
- d) teeksid tavalisi kodutöid?

Kui sul seisaks ees kolmevõluriturniiril lohega võitlemine, siis kas sa:

- a) oled enesekindel?
- b) otsid abi teatmeteostest?
- c) poed kohtunikele külje alla?
- d) otsid abi sõpradelt?

Kui sul on vaja raamatut keelatud osakonnast, siis kas sa:

- a) hiilid sisse?
- b) küsid luba ja jätab katki, kui luba ei anta?
- c) saadad sõbra seda tooma?
- d) otsid teise raamatu?

Milleks sa kasutaksid tarvilikku tuba?

- a) Kasutan seda, et kuhugi pääseda.
- b) Kasutan seda paigana, kus vaikselt õppida.
- c) Kasutan seda musta maagiaga seotud esemete leidmiseks.
- d) Teen sellest klubi peakontori.

Millist maagilist eset sa kasutaksid?

- a) Kasutad nähtamatuks tegevast mantlit, et koolis ringi hulkuda.
- b) Kasutad ajakeerajat, et kõikides tundides käia.
- c) Kasutad võitmatud võlukeppi, et võita kõik kahevõitlused.
- d) Kasutad kelmikaarti, et leida toredaid kohti, kus sõpradega käia.

Nüüd loe kokku, millise tähega vastuseid said kokku kõige rohkem ja saad teada, millisesse majja sa lähleksid.

A = Gryffindor

B = Ravenclaw

C = Slytherin

D = Hufflepuff

Testi koostasid *Eva, Grete ja Marta Selma*

Lugemissoovitused suveks

D. Walliams „Jube tädi“
 R. Reinaus „Kuidas mu isa endale uue naise sai“
 D. Landy sari „Detektiiv Luuker Leebesurm“
 I. Soopan „Kõik poisid ei saa suureks“
 E. van de Vendel „Koer nimega Sam“, „Sami saladused“
 L. Sachar „Augud“
 R. J. Palacio „Ime“
 K. Ohlsson „Klaaslapsed“
 K. Kaldmaa „Halb tüdruk on jumala hea olla“
 Jubejuttude kogumik „Rohelise limakolli kättemaks“
 K. Mazetti sari „Nõod Karlssonid“
 K. Priilinn „Evelini lood“
 N. Gaiman „Kalmisturaamat“
 P. Brown „Pöörane robot“
 C. Riddell „Ada Goot ja kummitushiir“, „Ada Goot ja Täiskuupidustused“

Loto raamatupoes

Kas te teadsite,
 et lotost osa võtma peaksite.
 Seal teada saad raamatutest
 ja KUMMITARZANI saamatustest
 Kui sul tuleb lotos sõna „kaja“,
 on sul vaid helistada vaja.
 Saad siis auhinnaks raamatu
 ja sa pole enam saamatu.

Horoskoophoroskoophoroskoop

Jäär

Avastad väga hea loomaraamatu, aga selle lugemine ei õnnestu, sest ümberringi on liiga palju lärmi. Lähed lõpuks loodusesse.

Sõnn

Saad korraga pakkumise teha horoskoopi kahte eri ajalehte – ajalehte Postimees ja Eesti Päevaleht. See juhtub kõigi sõnnidega!

Kaksikud

Oled väga kärsitu ja tahad lugeda korraga nii kolme-aastastele kui täiskasvanutele mõeldud raamatut.

Vähk

Keegi tuletab sulle meelde üht vana raamatut, mis jäi pooleli. Äkki oleks aeg see läbi lugeda!?

Lõvi

Kõik teised su ümber kirjutavad jutte. Nii et ka sina tahad alustada kirjutamist. Sul on palju häid ideid, vali neist parim välja!

Neitsi

Tahad laenutada üht raamatut. Kui sa raamatukokku jõuad, selgub et seda ei ole Eestis saada. Pead nuputama, kuidas raamat leida.

Kaalud

Sa avastad uue kirjaniku, kelle raamatute lugemist sa ei suuda lõpetada.

Skorpion

Vaatad oma päevikut või kalendrit ja avastad, et sul on homme suur test või tasemetöö. See ei loe, et on suvi! Aga ära muretse, saad viie.

Ambur

Otsustad ühe päevaga läbi lugeda raamatu, milles on viissada lehekülge.

Kaljukits

Keegi soovib sul lugemise asemel ise jutt kirjutada. Aga loed sellest hoolimata raamatu hea tujuga läbi.

Veevalaja

Sind tabab lähima kolme päeva jooksul õudusraamatute hullus.

Kalad

Sul on suur unistus osta uusi raamatuid ja uus raamaturiiv. See unistus on aga liiga suur ja otsustad hoopis ammuse plaani täide viia – koristad kõik olemasolevad raamaturiivid ära.